

Bakonyi Péter

Öregnek nem jó*(NAL-nak)*

Öregnek nem jó temetőnél lakni.
Nem azért, mert visszajárnak a holtak,
nem babona vagy a halál közelsége miatt,
hanem, mert tőle bárki elvárhatja joggal,
hogy mindig ott legyen! Nincs oka kihagyni,
hogy végignézzék az arcokat, akik jelen voltak:
a közönyös, az együtt érző, a bús, a riadt...
S közben a „volt” már szót vált az angyalokkal...

Hát ennyi volt ma is: szépen temettünk,
a szónok fess volt, a beszéd kvalitásos,
a hangja színészi, talán ő maga is az,
illem, érdem mértékkel, könnyekkel, pappal,
még néhány hivatalos ember is feltűnt,
szépen képviseltette magát a város,
bár az itt maradóknak ez csekély vigasz...
A lélek meg elszállt a végső áhítattal...

Délutánra vidámabb perceket reméltem,
de nem jöttek meg a napi programokkal.
Pedig a búcsú szerint barátunk azt üzenete:
csak éljük tovább megszokott életünket.
Egy ilyen magam forma, öreglő cseléden
talán ilyenkor kéri számon, sebbel-lobbal,
az Úr, vajon még elég szép-e, jó-e, szent-e...?
S a friss halott fenn már helyettünk tüntet...

Én nem hiszek. De ez a hit már nem elég
erős bennem ahhoz, hogy éltesen is.
Főleg magamban bíztam eleitől fogva,
így ha csalódtam, nem kellett meghasonlanom.
De nincs jobb válasz, s már nem altatnak mesék,
pedig szigorú üzeneteket küld a végső remíz.
Talán van, aki a helyemben nem nyafogna...
de mi választ el a holttól? Egy friss földhalom...

Farkasrét, 2014. november 20.